

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovéj a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Oľgy Kováčovej, v právnej veci žalobcu: **A.T. - REALITY s.r.o., J. Hollého 11, Levice, IČO: 36 365 769**, zastúpeného právnym zástupcom: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava**, o správnej žalobe zo dňa 25. 06. 2018 proti rozhodnutiu žalovaného č. SK/0632/99/2017 zo dňa 23. 05. 2018. takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamieta**.

Žalovanému náhradu trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného, ktorého súčasťou je i spis prvostupňového správneho orgánu, súd zistil, že dňa 26. 05. 2017 bol vypracovaný inšpekčný záznam pri kontrole v prevádzkarni žalobcu na adrese Mierová 6, Levice. Kontrola bola zameraná na dodržiavanie zákona Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. V inšpekčnom zázname sa pod bodmi 1-7 konštatuje, že kontrolované oblasti sú bez zistených nedostatkov. V bode 8 záznamu inšpektori zaznamenali nedostatok, a to, že pred uzavretím zmluvy predávajúci žiadnym možným spôsobom spotrebiteľovi neoznámil jasne a zrozumiteľne informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, a túto informáciu mu neposkytol ani pri vykonávaní kontrolného nákupu ústne; pod bodom 9 inšpekčného záznamu sa konštatuje, že vedúci prevádzkarne prichádzajúci do styku so spotrebiteľom nebol v čase kontroly odlišený od spotrebiteľov. V bode 10 záznamu bol popísaný zistený nedostatok, že pri platobnom styku sa v prevádzkarni používal drevený meter TCM1111/03-3900 označený 06, ktorý nebol označený platnou úradnou značkou. Na toto meradlo vydali inšpektori vykonávajúci kontrolu zákaz používania do vykonania nápravy. Vedúci prevádzkarne bol oboznámený so zisteniami a vyjadril sa tak, že nedostatky odstráni.

3. Podaním zo dňa 24. 10. 2017 správny orgán prvého stupňa oznámil žalobcovi začatie správneho konania, v ktorom sú uvedené nedostatky zadokumentované v inšpekčnom zázname v bode 8, 9 a 10 (ako sú popísané v bode 2 tohto rozsudku), čím došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. a/, § 10a ods. 1 písm. k/, § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V závere oznámenia je uvedené, že v súlade s § 18 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní voči žalobcovi začína správne konanie o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.. Zároveň bol žalobca poučený o práve vyjadriť sa k dôvodom konania do 8 dní od doručenia oznámenia, prípadne o možnosti navrhnúť doplnenie dokazovania.

4. Žalobca sa v podaní zo dňa 31. 10. 2017 vyjadril k oznámeniu o začatí správneho konania a oboznámil správny orgán prvého stupňa s prijatými opatreniami. Uviedol, že zabezpečil odlišenie zamestnanca prichádzajúceho so styku so spotrebiteľom, dôkazom čoho sú štítky na odlišenie zamestnanca, informovanie spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. a používať pri platobnom styku úradne overené meradlo. Ďalej uviedol, že konateľ žalobcu sa dňa 02. 06. 2017 dostavil na Slovensku legálnu metrológiu, metrologické pracovisko Nitra za účelom úradného overenia meradla, o čom predložil preberací protokol k objednávke.

5. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej len správny orgán prvého stupňa) dňa 15. 11. 2017 vydal rozhodnutie číslo: P/0320/04/17, ktorým žalobcovi uložil pokutu v sume 350,- eur za:

- porušenie povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 250/2007 Z. z.), v zmysle ktorého je predávajúci povinný umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť údajov o miere predávaných výrobkov, nakoľko v čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bolo zistené, že sa v kontrolovanej prevádzke žalobcu v čase výkonu kontroly používal drevený meter TCM111/03-3900 označený 06, bez úradného overenia, čím spotrebiteľom nebolo umožnené odmerať dĺžku odpredávaných výrobkov a prekontrolovať správnosť účtovania,

- pre porušenie povinnosti podľa ust. § 10a ods. 1 písm. k/ zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, nakoľko v čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bol v kontrolovanej prevádzke vykonaný kontrolný nákup - 1 ks Pen. Náter Baufan 11 á 3.15 eur/l v celkovej hodnote 3.15 eur. pričom predávajúci pred uzavretím zmluvy žiadnym spôsobom neposkytol inšpektorom SOI vystupujúcim v pozícii spotrebiteľov informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, v prípadoch ustanovených osobitným predpisom,

- pre porušenie povinnosti podľa ust. § 15 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odliší od spotrebiteľa, nakoľko v čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bolo v kontrolovanej prevádzkarni žalobcu zistené, že vedúci prevádzkarne prichádzajúci do styku so spotrebiteľom nebol odlišený od spotrebiteľov.

6. Proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

7. Rozhodnutím zo dňa 23. 05. 2018 číslo: SK70632/992017 žalovaný ako odvolací orgán odvolanie podané žalobcom zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa dňa 15. 11. 2017.

8. V odôvodnení svojho rozhodnutia popísal priebeh administratívneho konania, ako je popísaný v časti I. tohto rozsudku a uviedol obsah podaného odvolania. Mal za to, že porušenie zákonnej povinnosti bolo spoľahlivo zistené vykonanou kontrolou SOI zo dňa 26. 05. 2017.

9. K námietke žalobcu, že drevený meter predložil dňa 02. 06. 2017 Slovenskej legálnej metrológii, ktorá toho istého dňa skonštatovala, že meter je „bez viditeľných vonkajších chýb“, čo podľa žalobcu mali vidieť i kontrolóri uviedol, že jeho tvrdenie nie je právne relevantné. Popísal oprávnenia SOI, jej pôsobnosť a oblasti pôsobnosti. SOI však nemá oprávnenie úradne overovať meradlá nachádzajúce sa v prevádzkach, ktoré sú bez úradného overenia. Žalobca ďalej namietal, že nie je pravdivé tvrdenie správneho orgánu, podľa ktorého nebolo spotrebiteľom umožnené odmerať dĺžku odpredávaných výrobkov, pretože ak by spotrebiteľovi nevyhovoval drevený meter žalobcu, mohol si spotrebiteľ odmerať dĺžku predávaných výrobkov so svojim metrom. Tiež namietal, že z ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. nevyplýva, že predávajúci má dať meter spotrebiteľovi, ale že má umožniť prekontrolovať si správnosť týchto údajov. K tomuto tvrdeniu žalobcu žalovaný zaujal názor, že je subjektívne a právne irelevantné. Uviedol, že tak z gramatického, ako i logického výkladu zákona je zřejmé, že ak má predávajúci povinnosť predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve, tak na druhej strane je zároveň povinný umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov. Poukázal na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva, že odpredávaný sortiment si vyžaduje používanie určitého meradla a toto musí byť úradne overené.

10. K ďalšej námietke žalobcu, že považuje uloženie pokuty za porušenie ust. § 10a ods. 1 písm. k/ zák. č. 250/2007 Z. z. za absurdné, lebo je v praktickom živote absolútne nerealizovateľné a slúži len na deformáciu podnikateľského prostredia, čo sťažuje podnikateľom podnikateľské aktivity žalovaný uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa sa riadi princípom objektívnej zodpovednosti. Pre konštatovanie porušenia je rozhodujúci stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedené správne delikty patria medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku. Stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Žalovaný je toho názoru, že žalobca ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie.

11. K ďalšiemu argumentu žalobcu o bezodkladnom odstránení nedostatku, ktorý sa týka porušenia ust. § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že to vníma pozitívne, avšak odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty. Ďalej poukázal na ust. § 24 zák. č. 250/2007 Z. z. a uviedol, že správny orgán je povinný uložiť pokutu až do výšky 66.400.- eur. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. K žiadosti žalobcu o zníženie pokuty na sumu 10.- eur žalovaný uviedol, že žalobcovi napriek závažnosti bola uložená pokuta 350.- eur, ktorá v korelácii s maximálnou výškou sankcie (66.400.- eur) sa pohybuje na dolnej hranici. Správny orgán pri uložení pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ust. § 3 ods. 5 správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

12. Proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 23. 05. 2018. podal žalobca v zákonom stanovenej lehote žalobu, doručení súdu dňa 02. 07. 2018. ktorou žiadal, aby súd rozhodnutie žalovaného, ako i správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. V žalobe popísal skutkový stav, ako je popísaný v časti I. tohto rozsudku. Zastáva názor, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci. Následne uviedol námietky týkajúce sa jednotlivých porušení zákona o ochrane spotrebiteľa, pre ktoré mu bola uložená pokuta.

14. K porušeniu ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. uviedol, že dňa 02. 06. 2017 predložil drevený meter Slovenskej legálnej metrológii, ktorá toho istého dňa (02. 06. 2017) skonštatovala, že meter je bez viditeľných vonkajších chýb, čo bolo viditeľné aj pre kontrolórov. Zároveň uviedol, že zo znenia citovaného ustanovenia nevyplýva, že predávajúci má dať meter spotrebiteľovi, ale že mu má umožniť prekontrolovať

si správnosť týchto údajov. Spotrebiteľ si mohol správnosť údajov, t.j. dĺžku odmerať svojim metrom. Nejasnosť zákona a neurčitosť výkladu nemôže byť kladené za vinu žalobcovi, teda predávajúcemu. Slovenská metrológia skonštatovala, že meter je bez viditeľných vonkajších chýb a nepoškodený a v čase kontroly, t. j. dňa 26. 05. 2017 bol plne funkčný.

15. K porušeniu povinnosti oznámiť pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom uviedol, že žalobca má reklamačný poriadok vyvesený na viditeľnom a voľne dostupnom mieste, do ktorého môže spotrebiteľ kedykoľvek nazrieť. Reklamačný poriadok v čl. 5 bod 3 obsahuje informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. Bol toho názoru, že v reklamačnom poriadku vyvesenom na viditeľnom mieste, v ktorom sa nachádza informácia alternatívneho riešenia sporov, spĺňa zákonom stanovenú povinnosť. Požadovať, aby predajca pri akomkoľvek predaji tovaru povinne verbálne informoval každého zákazníka o možnosti alternatívneho riešenia sporov, považuje za absurdné a právne nezmyselné, ako aj v praktickom živote nerealizovateľné.

16. Pokiaľ ide o porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby jeho zamestnanci boli odlišení od spotrebiteľa uviedol, že zamestnanci predávajúceho sedia v oddelenej miestnosti, v predajni za pultom, za ktorý nemá nikto iný prístup, a preto spotrebiteľ vie bez akýchkoľvek pochybností v predajni odlíšiť predávajúceho od spotrebiteľa.

17. V závere žaloby skonštatoval, že si zodpovedne plní svoje záväzky a povinnosti tak voči zamestnancom, ako i voči štátu, dodávateľom i odberateľom. Uloženie pokuty v sume 350.- eur považuje za nesprávne s prihliadnutím na všetky práva spotrebiteľa a povinnosti žalobcu, ktoré mali byť zo strany žalobcu údajne porušené.

IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

18. Žalovaný sa v podaní zo dňa 22. 10. 2018 (doručené súdu dňa 24. 10. 2018) vyjadril k žalobe jej prílohám. Uviedol, že považuje skutkový stav za spoľahlivo zistený a správne právne posúdený.

19. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci. K tvrdeniu žalobcu, že drevený meter predložil dňa 02. 06. 2017 Slovenskej legálnej metrológii, ktorá skonštatovala, že meter je bez viditeľných vonkajších chýb žalovaný uviedol, že uvedené tvrdenie je tendenčné a právne bezpredmetné. Zopakoval argumentáciu uvedenú v odôvodnení svojho rozhodnutia.

20. K ďalšej námietke o tom, že v reklamačnom poriadku vyvesenom na viditeľnom mieste sa v čl. 5 bod 3 nachádzala informácia o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, považoval žalovaný za účelové tvrdenie. V čase kontroly sa informácia o alternatívnom riešení sporov v reklamačnom poriadku nenachádzala. Uvedený argument žalobcu sa objavil až v rámci odvolacieho konania, s odstupom niekoľkých mesiacov od vykonanej kontroly, čo nevyhnutne znížilo jeho relevantnosť. Vedúci prevádzkarne, ktorý bol prítomný pri kontrole, nenamietal skutočnosť, že uvedené informácie boli spotrebiteľom

oznámené prostredníctvom reklamačného poriadku alebo iným spôsobom.

21. Žalovaný tiež nemohol prihliadnuť na námietku žalobcu, že zamestnanci žalobcu, ktorí majú na starosti predaj tovaru, sedia v oddelenej miestnosti v predajni za pultom, za ktorý nemá nikto iný prístup. Okolnosti, ktoré ospravedľujú, resp. vysvetľujú nesplnenie povinností, nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie.

22. Namietanú výšku pokuty považoval žalovaný za primeranú zisteným nedostatkom. Správny orgán je zo zákona viazaný, aby v rovnakých resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. K následnému odstráneniu nedostatkov, na ktoré žalobca poukazoval uviedol, že je povinnosťou žalobcu ako kontrolovanej osoby zosúladiť skutkový stav so stavom právnym. Táto skutočnosť (odstránenie zistených nedostatkov) však nemá vplyv na zodpovednosť žalobcu za nedostatky, ktoré boli zistené v čase kontroly. Odstránenie zistených nedostatkov nie je zároveň ani dôvodom pre prehodnotenie výšky pokuty, ktorú uložil žalobcovi žalovaný správny orgán.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

23. Žalobca v podaní zo dňa 26. 02. 2019 k vyjadreniu žalovaného k žalobe opakovane namietal, že zo znenia ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. nemožno dospieť k právnemu názoru žalovaného, že je povinnosťou predávajúceho zabezpečiť meter pre spotrebiteľa, ale len povinnosť umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov, čo zo strany žalobcu bolo umožnené.

24. Opätovne poukázal na čl. 5.3 reklamačného poriadku, z ktorého vyplýva upozornenie spotrebiteľa na možnosť alternatívneho riešenia sporov. Tvrdenie žalovaného, že je nepravdepodobné, že by si kontrolóri nevšimli toto ustanovenie reklamačného poriadku je právne irelevantné, pretože sa jedná len o hypotetické úvahy žalovaného, bez akéhokoľvek právne relevantného dôkazu. V ostatnom zotrval na argumentoch uvedených v samotnej žalobe.

VI. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty'

25. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný (ust. § 10, ust. § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 23. 05. 2018, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju v súlade s ust. § 190 SSP zamietol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 30. 10. 2019 pri dodržaní podmienok podľa ust. § 137 ods. 4 SSP.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vykonania kontroly, predávajúci je povinný a) predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov,

Podľa § 10a písm. k/ vyššie citovaného zákona, predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť k) informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.9)

9) Zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 15 ods. 3 veta pred bodkočiarkou, vyššie citovaného zákon, predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odliši od spotrebiteľa:

Podľa § 24 ods. 1, 5 vyššie citovaného zákona, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa²⁸⁾ uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur: za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

Podľa § 27 vyššie citovaného zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 29) okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak. 30

27. Podľa § 8 ods. 1. 2 písm. a/ zák. č. 142/2000 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase vykonania kontroly, určené meradlá sú meradlá určené na povinnú metrologickú kontrolu alebo posúdenie zhody.

O zaradení meradla do skupiny určených meradiel rozhoduje účel jeho použitia a používanie a) pri meraniach súvisiacich s platbami.

Podľa § 19, ods. 1, 2 písm. a/ vyššie citovaného zákona, určené meradlá možno používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje.

Podnikateľ alebo iná právnická osoba je povinná a) používať určené meradlá v prípadoch, v ktorých je ich používanie ustanovené (§ 8), a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis 7) neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku,

28. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí

sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

29. Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 4 ods. 1 vyššie citovaného zákona, účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania

Podľa § 32 ods. 1,2 vyššie citovaného zákona, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 47 ods. 3 vyššie citovaného zákona, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

30. Úlohou súdu v rámci konania o správnej žalobe a preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či si správny orgán zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci jej skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom

predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

31. Z obsahu administratívneho spisu súd v danej veci zistil, že správny orgán prvého stupňa vykonal dňa 26. 05. 2017 kontrolu zameranú na dodržiavanie zákonov č. 250/2007 Z. z., č. 128/2002 Z. z. a č. 377/2004 Z. z. v prevádzkarni žalobcu (A.T.- REALITY s.r.o. Stavebniny, Mierová 6, Levice), z ktorej spísali inšpekčný záznam. S inšpekčným záznamom bol oboznámený vedúci prevádzkarne, ktorý uviedol, že zistenia berie ne vedomie a nedostatky odstráni. Po doručení oznámenia o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty žalobca oznámil správne orgánu prvého stupňa, že vykonal v súlade so záväznými pokynmi opatrenia - zabezpečil odlišenie zamestnanca prichádzajúceho do styku so spotrebiteľom. Ako dôkaz predložil fotografie štítkov na odlišenie zamestnanca. K nedostatku týkajúcemu sa informovania spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov oznámil - odstránené ihneď a trvalé. K používaniu pri platobnom styku úradne overeného meradla uviedol, že dňa 02. 06. 2017 konateľ žalobcu predložil meradlo používané v predajni Slovenskej legálnej metrologii, metrologickému pracovisku Nitra za účelom úradne overenia tohto meradla. Žalobca zistenia inšpektorov nespochybnil, vo svojom stanovisku k oznámeniu o začatí správneho konania oznámil ich odstránenie, teda zistený skutkový stav nebol sporný, a preto z neho vychádzali i správne orgány pri uložení pokuty za porušenie jednotlivých ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

32. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej len správny orgán prvého stupňa) dňa 15. 11. 2017 vydala rozhodnutie číslo: P/0320/04/17, ktorým žalobcovi uložila pokutu v sume 350,- eur za:

- porušenie povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 250/2007 Z. z.), v zmysle ktorého je predávajúci povinný umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť údajov o miere predávaných výrobkov, nakoľko v čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bolo zistené, že sa v kontrolovanej prevádzke žalobcu v čase výkonu kontroly používal drevený meter TCM111/03-3900 označený 06. bez úradného overenia, čím spotrebiteľom nebolo umožnené odmerať dĺžku odpredávaných výrobkov a prekontrolovať správnosť účtovania,

- pre porušenie povinnosti podľa ust. § 10a ods. 1 písm. k/ zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, nakoľko v čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bol v kontrolovanej prevádzke vykonaný kontrolný nákup - 1 ks Pen. Náter Baufan 11 á 3,15 eur/1 v celkovej hodnote 3,15 eur. pričom predávajúci pred uzavretím zmluvy žiadnym spôsobom neposkytol inšpektorom SOI vystupujúcim v pozícii spotrebiteľov informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.

- pre porušenie povinnosti podľa ust. § 15 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom

musia mať označenia alebo odev, ktoré ich odlišia od spotrebiteľa, nakoľko v Čase kontroly dňa 26. 05. 2017 bolo v kontrolovanej prevádzkarni žalobcu zistené, že vedúci prevádzkarne prichádzajúci do styku so spotrebiteľom nebol odlišený od spotrebiteľov.

33. V súvislosti so zisteným skutkovým stavom žalobca v podanej žalobe namietal okolnosť týkajúcu sa porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona - používanie dreveného metra bez úradného overenia. V rozpore s týmto tvrdením v inšpekčnom zázname zo dňa 26. 05. 2017 voči jednoznačnému konštatovaniu o zistení údajov o používaní dreveného metra TCM111/03-3900 s označením 06. ktorý nebol označený platnou úradnou značkou, žalobca nenamietal správnosť zistení inšpektorov, naopak, nepriamo potvrdil záväzkom zistené nedostatky okamžite odstrániť. Na uvedenom zistení nič nemení ani skutočnosť, že žalobca predložil protokol Slovenskej legálnej metrológie o následnom overení uvedeného meradla. Bolo povinnosťou žalobcu používať meter s úradným overením. Žalobca nespochybnil, že takýto meter vo svojej prevádzkarni v čase vykonania kontroly používal a jeho následné overenie nemá vplyv na uvedený zistený nedostatok.

34. Súd sa nestotožnil ani s námietkami žalobcu, ktoré sa týkajú výkladu ust. § 4 ods. 1, písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o tom, že z uvedeného znenia ustanovenia nevyplýva povinnosť predajcu dať spotrebiteľovi k dispozícii meter za účelom overenia dĺžky kupovaného tovaru, ale len možnosť, aby si túto dĺžku overil, napr. vlastným metrom. Takýto výklad ustanovenia zákona je účelový s cieľom presunúť povinnosti predajcu na spotrebiteľa samotného. Podľa výkladu žalobcu by teda spotrebiteľia mali so sebou nosiť metre, váhy, prípadne iné nástroje pre účely overenia správnosti miery predávaných výrobkov. Pre zámer sledovaný zákonodarcom je logický len taký záver, aby takýmto nástrojom disponoval predajca, čo vyplýva i z ustanovení citovaných pod bodom 26 a 27 tohto rozsudku.

35. K námietke týkajúcej sa povinnosti predajcu - žalobcu informovať o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov má súd za to, že žalobca pri vyjadrení sa k zisteniam uvedeným v inšpekčnom zázname, ani vo svojom stanovisku k oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty, ale ani v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nevzniesol túto námietku. Namietal ju až v podanej správnej žalobe a to tvrdením, že táto informácia bola súčasťou reklamačného poriadku, ktorý vo fotokópii aj predložil k správnej žalobe. Pokiaľ by mal žalobca riešené povinné informovanie spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v reklamačnom poriadku, podľa názoru súdu by tým splnil povinnosť uloženú v zákone, a to v § 10a ods. 1 písm. k/ zák. č. 250/2007 Z. z.. Ani vedúci zamestnanec kontrolovanej prevádzky, ani konateľ žalobcu vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, ale ani v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa však toto netvrdili a nebránili sa ňou pri preukazovaní splnenia tejto povinnosti. Je povinnosťou žalobcu, pokiaľ namieta zistený skutkový stav, aby predložil dôkazy svedčiace o jeho tvrdení. Pokiaľ žalobca takýto dôkaz, ktorým mal disponovať už v čase vykonania kontroly, predložil až pri podaní správnej žaloby, a pravosť tohto dokumentu nie je možné späť overiť, nemožno to považovať za pochybenie správneho orgánu, ale žalobcu samotného. Pripojený reklamačný poriadok síce má uvedený dátum 26. 05. 2017, a v čl. 5 bod 3 je údaj o povinnosti predajcu informovať o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, avšak znenie reklamačného poriadku v čase vykonania kontroly známe nebolo, lebo inšpektori sa zamerali na to, či sa v prevádzke nachádza reklamačný poriadok na viditeľnom mieste, čo v inšpekčnom zázname skonštatovali. Jeho obsah však nebol predmetom kontroly (resp. to z inšpekčného záznamu

nevyplýva) , a preto, podľa názoru súdu, bolo povinnosťou žalobcu upozorniť inšpektorov na to, že nedostatok spočívajúci v tom, že spotrebiteľia neboli informovaní o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov pri kontrolnom nákupe ústne ani inak, je obsiahnutý v reklamačnom poriadku, a toto tvrdenie bolo ich povinnosťou overiť. Za tejto dôkaznej situácie, t. j. predloženie reklamačného poriadku až pri podaní správnej žaloby, nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz o splnení si zákonnej povinnosti žalobcu.

36. Z uvedeného je zrejmé, že zistenie inšpektorov nebolo v čase vykonania kontroly sporné a nebolo dôvodné dokladovať ho inak ako obsahom záznamu, hodnovernosť ktorého tvrdenie žalobcu nie je spôsobilé spochybniť.

37. Za celkom nedôvodnú považoval správny súd námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia ust. § 15 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z., keď z inšpekčného záznamu zo dňa 26. 05. 2017 jednoznačne vyplýva, že vedúci prevádzky, ktorý tovar inšpektorom predával, nebol žiadnym spôsobom (odev alebo označenie) odlišený od spotrebiteľov. Z citovaného ustanovenia táto povinnosť vyplýva pre všetkých zamestnancov predávajúceho, bez ohľadu na to, či ide o pultový alebo iný predaj. Aj v tomto prípade žalobca oznámil odstránenie nedostatku fotokópiou štítkov určených pre zamestnancov, teda zistený nedostatok nespochybnil a oznámil jeho odstránenie spôsobom súladným so zákonom. Jeho argumenty o tom, že spotrebiteľ vie bez akýchkoľvek pochybností odlišiť predávajúceho od spotrebiteľa, považoval i súd za irelevantné.

38. Výšku uloženej pokuty (350,- eur) považoval súd za primeranú zisteným porušeniam zákona Č. 250/2007 Z. z., ktorú správny orgán uložil v súlade s ust. § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého je možné uložiť pokutu až do výšky 66,400,- eur. Pokuta uložená žalobcovi je v dolnej hranici sadzby, pričom bola uložená za tri zistené porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

39. Preskúmaním veci, po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu správny súd dospel k jednoznačnému záveru, žalobca sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, za spáchanie ktorých bol odôvodnene sankcionovaný uložením pokuty podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona.

40. Pri ukladaní pokuty orgán verejnej správy v dostatočnom rozsahu prihliadol na hľadiská stanovené v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Výška pokuty má byť predovšetkým vzhľadom na okolnosti daného prípadu primeraná, avšak, aby sankcia splnila svoj význam (účel) musí dosahovať výšku odradzujúcu od protiprávneho konania. Ukladanie sankcií má nielen preventívny, ale aj represívny význam. Pri ukladaní pokút je potrebné prihliadať na individuálnu prevenciu, ako aj generálnu prevenciu.

41. Súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako i správneho orgánu prvého stupňa dospel k názoru, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov obsahujú všetky náležitosti predpokladané a vyžadované zákonom (§ 47 ods.3 Správneho poriadku), správne orgány sa vysporiadali s celým rozsahom argumentácie žalobcu, logicky, jasne a zrozumiteľne ozrejmili spôsob zistenia skutkového stavu, ktorý správne podriadili pod súvisiace právne normy. Súd v postupe správnych orgánov a v obsahu napadnutého rozhodnutia nezistil žalobcom tvrdené pochybenia odôvodňujúce zrušenie preskúmaného rozhodnutia, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

42. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol), nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP. vychádzajúc z toho, že žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch. O takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevyplýva, že by žalobcovi v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

43. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie: Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1. 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods.1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Nitre dňa 30. októbra 2019

JUDr. Eva Šišková
predsedníčka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)

Mgr. Erik N é m e t h
člen senátu

JUDr. Oľga Kováčova
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...

